U W A G I

w Interessie WW. Panien Brygidek Konwentu Grodzieńskiego, przez Rezolucyą Rady Nieustaiącéy do Stanów odesłanym którégo Interessu

T R E Ś Ć.

Za Funduszem approbowanym Cześcią Konstytucyami iakoto: 1647, 1661, 1667, 1677, 1678. á Osobliwie 1775. posiadaią spokóynie PP. Brygidki od 140. lat Dziedzicznem Prawém Dobra Krzemienica i Szydłowice zwane, w Prowincyi Litt: w Powiecie Wołkowyskim leżące; z których na Szydłowice, że Ur: Białopiotrowicz Pisarz Wóyskowy Litt. pierwszykroć w Roku 1775. i to na zajutrz po ostatniéy Konstytucyi od wszelkiéy wątpliwości i Processów Fundusz uwalniaiącéy, exportował Przywiléy *Juris Caduci tanquam post exstinctam lineam* Dziedzicow, i za Onym Uciązliwy Procesś popierał; Przeto PP. Brigidki udawszy się do Rady Nieustaiącéy w Zapytaniu, ieżeli Fundusz tylą Konstytucyami Approbowany i tak Dawną Possessyą exekwowany podpada pod iaką wątpliwość i kognicyą Sądową? Otrzymały Rezolucyą Rady, takowy Interess do Stanów odsyłaiącą, któréy teraz u Stanów prosząc rozwiązania, Następne czynią podług Obustronnych Memoryałów do Rady podawanych Usprawiedliwienie.

1mo Co do Wiadomości Sprawy.
2do Co do Práw Stósownych do Sprawy.
3tio Co do rozwiązania Wątpliwości w Sprawie utworzonych z Kostytucyi.

Ad Primum.

Zgodne z Obustron zachodzi z Papiérów przzyznanie, że Maiętność Krzemienica *cum Attinentijs* iako i Maiętność Szydłowice *cum Attinentijs* przed Rokiem 1640. należały do Dziedzictwa Wolskich.

Nie zaprzeczona iest równie prawda, że cały Maiątek Wolskich Obciążony długami przez Dekreta Trybunalskie rozdzielony został różnym Possessorom na Wieczystą Taxę przez którą wspomnione Dobra Krzemienica i Szydłowice oddane są różnym Obywatelom.

Niepodpada pod żadną wątpliwość, że Wieśiołówska Marszałkowa Wielka W X. Litt: Possessorów Dóbr Krzemienicy pierwiéy, á potém Szydłówic z wieczystéy Taxy spłacaiąc; stała się Dziedziczką i prawnie te Dobra piérwéy Funduszem Oryginalnym w Roku 1642. potém

tém addytamentem do Funduszu w Roku 1645. przez Testament, na Klasztor PP. Brygidek Grodzieńskich Wieczyście Zapisała. Co iak pierwsza wraz we dwa lata Konstytucya 1647. Roku stwierdziła, tak tém bardziéy Następne Konstytucye obwarowały, iakoto: 1661. 1667. 1677. 1678.

Nakoniec Szosta Konstytucya 1775 Titulo = Warunek *Integritatis* Funduszu WW. Panien Zakonnych Reguły S. Brygidy w Grodnie = w słowach Pobożném niegdyś Wielmożnéy Alexandry z Sobieszyna Wiesiołówskiéy Marszałkowéy Wielkiéy W. X. Litt: Panien Zakonnych Reguły Swiętéy Brygidy w Grodnie usundowaniem, między innemi powinnościami Obwarowana Trzydziestu Panien Szlacheckiego Urodzenia bezposażnych konserwacya, gdy iest iawnym pożytecznych publico Intencyom dowodem: Przeto Reazumuiąc Konstit: 1647. i 1678. tenże Fundusz na Dobrach Kochanówie, Uzłówcach, Krzemienicy i Folwarkach *prædictorum Fundorum* uczyniony iako też na Maiętności Szydłowicy *cum Attinentijs Authoritate præsenti* potwierdzamy. Którym Dobrom i Placom do Klasztoru tychże Panien Zakonnych należącym Osobliwemi także Konstytucyami 1661. i 1677. nadane Libertacye *in integro* Zachowuiemy. A zatém wszelkie przeciwko wspomnionemu Funduszowi *ex cujusvis Instantia seu Dilatione* iakimkolwiek pretextem zaszłe Processa prawne *in quolibet Foro* znośiemy.

Po téy Konstytucyi Dnia 13. Aprila w Grodzie Warszawskim Oblatowanéy, Nazajutrz Ur: Białopiotrowicz to iest Dnia 14. exportował Przywiléy *Juris Caduci* na Dobra Szydłowice *tanquam post exstinctam lineam* Dziedziców, i Całą rzecz przetensyi swoiéy i Argumentu zasadza na tém: iż niedosyć iest mieć Dekretem Wieczystéy Taxy przysądzone sobie Dobra na Wieczność, ale nad to potrzeba mieć zrzeczenie się od tego, którego Dekret już odsądził.

Tén swóy wniosek wspiéra J. W. Białopiotrowicz Dokumentem wydanym od Wolskich Wieśiołówskiéy na Krzemienicę znayduięcym się w Metrykach Litt: pod Rokiem 1641. z czego konkluduie, że takowe zrzeczenie powinne pokazać PP. Brygidki i na Szydłowice, chcąc probować Dziedzictwo Wieśiołówskiéy i dziedzicznem sobie pomienionych Dóbr zapisanie; á odstąpić swoiéy pretensyi, iako na iednym tylko załadzonéy Argumencie przyrzeka, iako te oświadczenie w swoim Memoryale umieszcza.

Do rozwiązania tego zarzutu, żądaią PP. Brygitki od J. W. Białopiotrowicza, iako szukaiącego rzeczy, żeby okazał pierwéy iakiekolwiek Prawo (którego zapewne nieokaże) ażeby do Dekretów odsądzaiących od maiątku wieczyście, potrzebne było ieszcze zrzeczenie się od-

są-

ſądzonego; i że nie ieſt rzecz iedna, mieć Prawo wieczyſtéy przedaży, albo Dekret wieczyſtéy Taxy zabeſpieczaiący Aktorſtwa więkſzéy połowy Obywatelów w Prowincyi W. X. Lit: na którym też Wieſiołówſka Marſzałkowſka W. X. Lit: ſwoie Aktorſtwo gruntuiąc, bynaymniéy potrzebować niemiała przyczyny zrzeczenia ſię czyli przedaży wieczności od Wolſkich, Dekretami o teyże wieczności Dóbr Krzemienica i Szydłowice odſądzonych.

Dokument zaś zrzeczny Wolſkich wydany Wieſiołowſkiey na Krzemienicę, znayduiący ſię w Metrykach Litt: pod Rokiem 1641. który J. W. Białopiotrowicz bierze w pomoc ſwoiego wnioſku, tey ważności, czyli potrzeby probować nie może, z naſtąpuiących uwag.

Raz, że Wieſiołowſka przed tym wydanym Dokumentem, iuż pomienione Dobra wieczyście na Funduſz zapiſała, (iako ſię z Daty i z ſamego wyznania Wolſkich, w témże piſmie ukazuie,) używaiąc niezaprzeczonego Prawa wolności rządzenia Dziedzictwem przez Dekreta Trybunalſkie.

Powtóre, że ſami Wolſcy w témże zrzeczeniu wyznaią, i akceptuią taxę Dobr ſwoich wieczyſtą, przewyżſzaiącą nawet walor wieczności, i niczego ſpodziewać ſię nie mogąc, *za miłościwy dar* przyznaią ſpłacenie Wieſiołowſkiéy Dobr pod Taxą będących; przeto ten Dokument nie może bydź brany za przedaż wieczyſtą, i przywłaſzczenie niby iakowego Prawa do wieczności ſłużącego Wolſkim, lecz za iedyne świadectwo akceptacyi Dekretu Taxatorſkiego, i nad wartość rzeczy ſummy opłaconéy; gdyż ieſt rzeczą arcy w używaniu pewną, iż kto komu przedaż czyli Donacyią czyni, wyrazić ieſt obowiązany, *quid pro quo* zrzeka ſię i uſtępuie, których wyrazów pomienione zrzeczenie mieć nie mogło, i nie ma, iako ſię okazuie w ſamym Dokumencie.

Nakoniec gdyby i takowa nad potrzebę formalnosc miała mieyſce do utwierdzenia wieczyſtey Poſseſsyi Dobr Szydłowic, iakiey żąda J. W. Białopiotrowicz; powinienby ſię przekonać, że ią ma w zrzeczeniu na Krzemienicę wydaném, gdzie przyznaią ſami Wolſcy, iż Dobra ich poſzły pod wieczyſtą Taxę przechodzącą walor wieczności; powinienby niewymagać rzeczy niepodobnéy przez znaiomość Aktów publicznych w Prowincyi Lit: które za ledwo gdzie dla Jnkurſyi kraiowych pod tym czaſem znayduią ſię; powinienby wnieść ſobie, (iako każdy ten ſprawiedliwy wnioſek uczyni.) iż Wieſiołowſka bez naymnieyſzego oporu i trudności uzyſkać mogła od Wolſkich podobne zrzeczenie na Szydłowice, iakie otrzywała na Krzemienicę, nic im nie daiąc, iako od wyznawaiących *miłościwe* z niemi poſtępowanie.

A oświadczenie od PP. Brygidek pod Rokiem 1660. w Aktach Publicznych uczynione, o zaginienie wſzelkich Funduſzowych Papierów na Krzemienicę i Szydłowice; czyliż nie doſtateczném ieſt świadectwem, i oraz zaręczeniem dla nich? iż dla tego ſamego, że im w czaſie Jnkurſyi Nieprzyiaciel Papiery zabrał, pokazać ich na żądanie J. W. Białopiotrowicza nie ſą w ſtanie; czyliż wſzyſtkie Konſtytucye Funduſz ich approbuiące moc ſwoią tracić maią z Poſseſyą ſtoletnią? a J. W. Białopiotrowicz po Wieſiołowſkiéy, po Wolſkich, nakoniec po PP. Brygidkach ſtać ſię ma Dobr Sidłowic Sukceſsorem? bez żadnego innego przyſtępu, nad ten iedynie, iaki w ſwoim wyraża Memoryale wnioſek, gruntuiący ſię na pokazaniu Dokumentu zrzecznego od Wolſkich na Szydłowice. Ze zaś żądać i nalegać o to u PP. Brygidek, Prawo mu broni, naſtępuiąca wyiaśnia explikacya:

Ad § Secundum.

Nieformuie J W. Białopiotrowicz do Dobr PP. Brygidek Szydłowice zwanych pretenſyi z Prawa Alienacyi, maiącego na przeſtępuiących przepiſaną karę, przez ſpadek takiéy natury Dobr na Delatora i do ſzafunku J. K. Mci: gdyż przyznaie ſam we wſzelkiéy formie prawności zachowaną tę Fundacyą, tylu Konſtytucyami utwierdzoną; lecz z tytułu iaki ſłuży po wygaſłéy Familii ad octavum gradum, poſzukuie Maiętności Szydłowic po Wolſkich.

Powinienby pierwéy okazać; któryż oſtatni z tey Familii ſkończył oſme pokolenie? żeby miał pozor do mówienia. Gdy zaś w uzyſkanym Przywileiu na ów czas iako Sekretarz Pieczęci, nie umiał wynaleść oſtatniego z Domu Wolſkich; domyślać ſię niepodobna, iaki rozumie mieć tytuł żądania od Poſseſsorek ſprawowania ſię ſobie z zarzutu i zapytania.

Tym zaś więcéy, że Prawa o dawności Ziemſkiéy tak Uroczyſte i tak święte, na których beſpieczeńſtwo i ſpokoyność publiczna funduie ſię, nie mogą być J. W. Białopiotrowiczowi nieznaiome, iż ſame przez ſiebie zakazuią każdemu mówić i czynic w każdym ſądzie.

Sto kilkadzieſiąt lat upłynęło ſpokoynéy Poſsesyi PP. Brygidek dobr Szydłowic, czyliz niedoſtateczna ieſt w Prawie ſamym odpowiedź, że naprzeciw niéy nikomu poczynać nie ieſt pozwolonym?

Przywodzi J. W. Białopiotrowicz z Statutu Lit: z R. 7. Art: 12. przeznaczaiący, że Dobra zaſtawne i Summy pożyczane dawności w przemilczeniu niepodpadaią.

Jaſny wykład tego Prawa pokazuie, że ſtoſowany do pożytku bydź nie może; gdyż J. W. Białopiotrowicz nie dowodzi, że Dobra Szczydłowice, ktòrych mieni ſię być po kimſi Dziedzicem, albo Prawem zaſtawnym były od kogoś wypuſzczone, albo Obligi i Summy ewikcyonalne

leżą

leżą na tych Dobrach; na ow czas nie Przywileiu, nie Sądu Afsefor-fkiego, ale Sądu Ziemfkiego okazałaby fię Sprawa.

Prefkrypcia czafu, czyli dawność Ziemfka funduie fię na Tytule nabycia, i na fpokoynéy Pofsefyi znofzącéy defekta wfzyftkie formalności znaydować fię mogące.

Okazuią widzialnie PP. Brygidki bez Sądu, iż tytułu Dziedzicznego Wiefiołowfka do Dobr Szydłowic nabyła, z wieczyftéy za Dekretem Taxy, też Dobra wieczyście zapifała PP. Brygidkom na Fundufz, fześć konftytucyów Fundufz potwierdziły całkowicie, 104. lat fpokoynéy upłyneło Pofsefsyi: Jeżeli więc prefkrypcya w takim fkładzie mieyfca mieć niebędzie, kiedyż ona w iakim przypadku użytą zoftanie do odfunienia od pretenfyinéy pieni przychodzącego bez żadnego Prawa i Tytułu?

Chociażby iefzcze dowodzić ufiłował J. W. Białopiotrowicz, że te Dobra Dziedziczne, iuż nabyły natury Dobr podpadaiących pod fzafunek rozdawniczy: i wfzyftkie Prawa utwierdzaiące i mowiące za Fundufzem, nic znaczyć nie maią, dla niedoftatku okazania od PP. Brygidek żądanego fzpargału.

Doftateczną odpowiedzią ftać by fię powinna Konft: 1633. v. 3. fl: 797 T. o *Prefkrypcyi Dobr Szlacheckich* Przeciw Duchownym, i wielorakie inne 60. lat przeciąg czafu przemilczanego przeznaczaiące, który po dwa kroć iuż upłynął.

Nakoniec nic nadto nie mówi, i mówić nie może J. W. Białopiotrowicz w całéy téy pretenfyi za uzyfkanym Przywileiem, iakoby po wygaftéy Linnii Wolfkich; coby żyiący Sukcefsorowie mówić mogli, i co w Roku 1753. Miefiąca Febr: 28. dnia do Sądu Trybunału Litt: mówili przez Zapozew po PP. Brygidki Jmieniem całéy pozoftałéy Familii, iako Sukcefsorowie, i iako Delatorowie o cały Fundufz Wiefiołowfkiéy na mniemanym Dziedzictwie Dòbr Wolfkich uczyniony; co Dekret Trybunału pod wyrażoną Datą poświadcza, uznaiący kopiie z Praw obu ftronóm; po którym przekonani zoftali, iż im dla wyżéy wyrażonych przyczyn; Prawnego Fundufzu, tylu Konftytucyi, i dawności Ziemfkiéy, nic do czynienia nie pozoftało, i od dalfzéy prozekucyi odftąpili; 22. lat nic więcéy w téy Sprawie nie czyniąc.

A Stany Rzeczy-Pofpolitéy w Roku 1775. utwierdzaiąc Prawny Fundufz PP. Brygidek, z wyrażeniem wfzyftkich Dóbr, Dziedzicznie na ten Fundufz zapifanych, chciały na zawfze uwolnić ie od wfzelkiéy napafnéy impetycyi, przez wyraz téyże Konftytucyi w flowach oftatecznych = " A zatém wfzelkie przeciw wfpomnionemu Fundufzo-" wi: *ex cujusvis Inftantia feu Delatione;* iakimkolwiek pretextem " zafzłe Procefsa Prawne: *in quolibet Foro*, Znofiemy."

)b(Brzmie-

Brzmienie i wyrazy tego Prawa iaſne, zaſpokoiły zupełnie pozoſtałych z Familii Wolſkich naſtępców, zaſpokoić zdawały ſię od wſzelkiéy w czas przyſzły prozekucyi PP. Brygidki. Samego J. W. Białopiotrowicza zaſpokoić nie ſą zdólne, który po ſwoiéy chęci tłómacząc Prawo, pociąga do Sądu PP. Brygidki. I to zoſtaie iedynie do wyłożenia, co ieſt w wątpliwości wznieconéy od J. W. Białopiotrowicza w Sprawie do przypadku téy Sprawy.

Ad §. Tertium.

Nie kładzie ſię w tém mieyſcu oſtatnia Konſtytucya 1775. Titulo Warunek *Integritatis* Funduſzu PP. Brygidek w Grodnie Fol: 666. która znayduie ſię *in Volumine* do ſkonfrontowania z Zarzutami uformowanemi przez J. W. Białopiotrowicza, iakie zdaią ſię bydź naſtępuiące.

Pierwſzéy, że wſpomniona Konſtytucya to approbuie, co było zapiſanym PP. Brygidkóm; a cudzéy rzeczy odbierać iednym, a drugim nadawać. Stany Rzeczy-Poſpolitéy władzy nié maią, wyrazy też téyże Konſtytucyi nie ſą iaſne, żeby tak Szydłowice, iak Krzemienica, były potwierdzone. A zatém wraca ſię do pierwſzego Argumentu, rozwiązanego w explikacyi pod punktem pierwſzym; gdy PP. Brygidki nie pokażą Prawa Zrzecznego na Szydłowice od Wolſkich wydanego Wieſiołowſkiéy; iako nié miały przed Konſtytucyą 1775. wieczności tych Dóbr, tak rozumieć nié mogą, żeby Konſtytucya im tę wieczność nadała.

2° odpowiedź. Nie może bydź więcey do przekonania położonym nad probacye iuż wypiſane, że wieczność tych Dóbr Wieſiołowſka nabyła przez Dekreta Trybunalſkie wieczyſtéy Taxy, i wieczyście na Funduſz zapiſała; dawności Ziemſkie po kilkakroć zamilczane też wieczność utwierdziły, iako też Konſtytucye poprzedzaiące: a zatém i Konſtytucya 1775. przy utwierdzeniu Dóbr *per ſpecificum* zapiſanych, nie Summy, nie wyderkafy, ale Dobra zapiſane potwierdza.

Nie iednoſtayność w tém potwierdzeniu, co do Dóbr Szydłowice od Krzemienicy z omyłki (iak trzeba rozumieć) druku, znoſi ſię Extraktem Oryginalnego Prawa, iedno brzmienie, i iedno znaczenie maiącego.

Gdyby ieſzcze zachodzić było wolno w myśl Prawa i moc Stanów Seymuiących; pozwoliwſzy na czas wnioſkowi J. W. Białopiotrowicza, że Dobra Szydłowice Dziedzictwem Stany Rzeczy-Poſpolitéy z krzywdą trzeciego rozſądzać nié mogły.

Z tegóż wnioſku przekonaćby ſię powinien argumentem ſwoim J. W. Białopiotrowicz: że te Dobra, *poſt extinctam lineam*, iuż nié miały Aktora; *i ieżeli nikt zaprzeczać nie odważy ſię, że J. K. Mość z Stanami Rzeczy-Poſpolitéy ważnie naturę Dóbr Królewſkich na Dziedziczne mógł zamieniać; cóż pozoſtanie za wątpliwość? że Dobra zadnego*

dnego

dnego Aktora nié maiące (według mniemania ſamegóż J. W. Białopiotrowicza) *J. K. Mość z Stanami Rzeczy-Poſpolitéy oddał na Funduſz PP. Brygidek, dla konſerwaty 50. Panien ubogich, i wſzelkie Proceſsa*, ex cujusvis Inſtantia, *chociażby i pozoſtałych Dziedziców, ſkaſował.*

Zarzut drugi; że Konſtytucya wſpomniona, approbuiąca Funduſz na Krzemienicy i Szydłowicach, i umarżaiąca wſzelkie Proceſsa, pod iakimkolwiek pretextem; kaſsuie i umarża przeſzłe, nie zaś naſtępne; iaki ieſt J. W. Białopiotrowicza, przez uzyſkany Przywiléy: *ad jure agendum*, iuż po Konſtytucyi Oblatowanéy w Aktach.

Odpowiedziało ſię wyżéy; że pretenſya J. W. Białopiotrowicza ieſt taż ſama i w ſkładzie i w naturze, iaka była Wolſkich wnieſiona do Trybunału 1753. Roku. Gdy zaś Prawa o rzeczy, nie o Oſobach ſtanowiły i ſtanowią; przeto bynaymniéy odmieniaiąca ſię Oſoba, uwłaczać nié może rezolwowanéy iuż przez Prawo rzeczy, względem uchylenia i umorzenia wſzelkich Proceſsów, do Funduſzu utwierdzonego, pod iakimkolwiek pretextem: *ex cujusvis Inſtantia ſeu Delatione;* iakie ſą iaſne wyrazy Prawa.

Gdyby iednak na czas, i tak rozumieć można, że Konſtytucya 1775. oddana *per Oblatam* do Grodu Warſzawſkiego tegóż Roku Dnia 13. Aprila, ieſt pierwſzą kilka godzinami, od Przywileiu uzyſkanego przez J. W. Białopiotrowicza na ów czas Sekretarza Pieczęci, i oddanego do Pieczęci, (iako ſię okazuie na Dacie 14. Aprila tegóż Roku:) ma bydź rozumianą za kaſsuiącą pierwſze, nie zaś naſtępne Proceſsa. Przecież Konſtytucya 1726. *Titulo Curſus* Poczty Nowogrodzkiéy; = " w ſłowach, a tego wſzyſtkiego Prawa Ordynacyi i Poſtanowienia: *uſus, obſervatia & executio*, zaczynać ſię ma po Seymikach Relacyinych &c." = okazuie bydź Przywiléy J. W. Białopiotrowicza poprzedzaiącym Konſtytucyą; a zatém znieſionym przez Prawo, (iako ſię wyraziło,) kaſsuiące: *ex cujusvis Inſtantia ſeu Delatione;* wſzyſtkie Proceſsa na przeciw Funduſzowi utwierdzonemu.

Nakoniec. Mianuie J. W. Białopiotrowicz zarzuty ſwoie Materyą Sądowniczą, która nie powinna i nié może należyć do Sądu.

Wielka i naturalna zachodzi różnica, między Prawami ſtanowionemi w ogulności dla Reguły i Prawidła Sądów, w wydarzaiących ſię przypadkach; a między Konſtytucyami zabeſpieczaiącemi i utwierdzaiącemi nadania. *Pierwſze,* Stany ſame dla ſiebie ſtanowiąc, obowiązuią

zuią Sądy do ich ſtrzeżenia. *Drugich*, ſame Stany ſtaią ſię (iż tak rzekę) Ewiktorami i Obrońcami.

Gdyby moc była przy Sądach to kaſsować Dekretami, co przez Stany Rzeczy-Poſpolitéy ieſt komu nadano; iako nikt pewny bydź nie może poruſzenia ſerca i umyſłu konwikcyi Sędziego, tak pewnym nie byłby uroczyſtego zaręczenia i nadania; i Exekwuiący miałby moc więkſzą nad Stanowiącego.

Znaią PP. Brygidki, że Funduſz ich approbowany od Rzeczy-Poſpolitéy ieſt Dziedzictwem Téyże Rzplitéy; a exyſtencya aktualnych Poſseſsorów Funduſzu od Woli i Rozrządzenia téyże Rzeczy-Poſpolitéy w każdym czaſie zależą. Wolnoby iéy było, iako Pani, ten Milionowy Dar 300. poddanych w Dobrach Szydłowice, który teraz kilkadzieſiąt żywi Szlacheckiéy krwi ubogich Panien, przeznaczyć na nadgrodę zaſług J. W. Białopiotrowicza, lub na inne obrócić dobro Kraiowe, ale ta władza nie ſłuży innéy Magiſtraturze: gdyż na ſame Sądy, i na wſzelkie Oſoby powſtaiące naprzeciw nadaniom, Dekretóm, i Uſtawom Seymu 1775. Oſtatnia Konſtytucya pod Tytułem; *Approbacya i Ratyfikacya Dzieła Delegacyi Naszéy, iako też Aktorum ieneralnéy Konfederacyi*, położyła ten Warunek w iaſnych wyrazach, pod któremi umieſzczona ieſt approbacya Funduſzu PP. Brygidek Grodzieńſkich. Słowa Prawa = Wſzyſtkie Deklaracye, Ordynacye i Dekreta; podobnie

" wſzyſtkie Akta &c: *Aby żadnéy wątpliwości, interpretacyi, a tém*
" *bardziéy kweſtyi, nie podlegały, i na zawsze nie poruszone i exekwo-*
" *wane były, pod karą* contra Convulſores Legum, *opisaną waruie-*
" *my i ubespieczamy.*"

Na co Rezolucya Rady w Roku 1786. Mieſiąca Marca 28. Dnia wypadła w Słowach, *ad Casum* = Przeto niewdaiąc ſię w kweſtyą Sądowniczą *Jus personarum* w ſobie zawieraiącą, a w tak wielce intereſuiącym całą Powſzechność Zagadnieniu, iuż Powagę Prawa, iuż beſpieczeńſtwo Własności Szlacheckich obeymuiącym, rozwiązanie onego uznaiemy bydź nayprzyzwoiciéy i iedynie należnym Stanóm Zgromadzonym, co do Decyzyi; ieżeli naprzeciw téyże Konſtytucyi 1775. komukolwiek zoſtaie ieſzcze *Jus Agendi* w Sądowych Juryzdykcyach o Dziedzictwo Szydłowic.